

Foto: KENNETH SORENTO DRICHMANN

I Caribien foretrakker de fleste sejlere at ankre op i en bugt, fremfor at betale dyre havnepenge i en marina. Her er der udvist til drømmens verden.

Vagabonder på havet

Det er meget dyrt at leje en båd i Caribien. Her er opskriften på, hvordan man kan sejle fra den ene tropiske ø til den anden for en brøkdal af prisen og endda opleve betydeligt mere: Sejl på tommelfingeren.

Carabien

af KENNETH SORENTO DRICHMANN

Kan en gemet ung mand med noget beskedent sejlererfaring rejse på tommelfingeren i Det Caribiske Øhav?

Jeg besluttede at gøre forsøget. Og det viste sig at være en ikke helt let opgave. Der skulle i bogstaveligste forstand en masse benarbejde til. I tre dage svømmede jeg fra båd til båd i en bugt på øen Bequia mellem vandtaxer og charterbåde før det lykkedes at få mit første lille med en 40 fods hjemmestygget båd "Den Vilde Jagt" fra Arhus.

De følgende syv måneder udforskede jeg det østlige Caribien som gæst på hurtige racere, hjemmestyggede langstærke og endda et fragtskib.

Det kan tage tre minutter, tre dage eller tre uger at få et lift med en båd, men før eller siden skal det nok lykkes. Sejlererfaring vil som regel være et plus, men er absolut ikke en betingelse!

Skippers har allerede de fornødne kundskaber og eventuelle besætningsmedlemmer til at sejle båden. Er man en meget erfaren sejler, vil skipper måske endda være betænkelig ved at tage en med af frygt for, at man er bedre end han.

I Caribien foretrakker de fleste sejlere at ankre op i en bugt, fremfor at betale dyre havnepenge i en marina. Når bådskibet skal have fast jord under fødderne, lægger de oftest til ved en dertil beregnet bådho med deres dinghy (gummibåd). Det er et godt sted at sparke om et lift.

Det er tilrådeligt at alliere sig med en lokal og en kuglepæn, da man vil have om så mange forskellige både og skipper, at det er umuligt at huske dem alle.

På Trinidad brugte jeg denne fremgangs måde, men det tog mig hele fire dage, før jeg havde hødet med mig, mens jeg på Martinique fik bud efter at have spurgt den tredje sejler.

til salg osv. Her kan den maritime vagabond selv annoncere sit ønske om at komme ud på sejl.

Radiostøt er ifølge mine erfaringer den mest effektive måde at komme i kontakt med bådskabet på, mindst to tredjedele af alle skipper har nemlig radioen tændt på det tilfældigt.

Det gav overlegne resultater på St. Martin og Trinidad, i begge tilfælde fik jeg til Venezuela. På sidstnævnte ø blev jeg inviteret til at sejle med til Venezuela sammen med et meget sødt, ældre, amerikansk ægtepar om bord på "Madrigal", en hjemmestygget fyrrer fods båd. De havde aldrig før tænkt over muligheden i at tage en gæst med, man da de hørte min "notiz", faldt det dem ind, at de med et ekstra besætningsmedlem ville kunne sejle non-stop i flere dage. Der ville med andre ord være én mere til at dele natteværetter med.

Sæt notisser op på marinasens opslagsstavler, indvi havnesæstere og personer, der betjener bådflåten i disse planer - på marinakontoret er de ansatte dog i reglen meget lidt behjælpelige - og gør som alle andre sejlere, når der er halve boar. Ret kursen mod havet.

Man skal ikke lade sig slå ud af eventuelle konkurrenter med massiv sejlererfaring. Når alt kommer til alt, er det mere kemien, der kommer an på.

Skipper løber dog en risiko, når han tager en fremmed med om bord. Gaasen kan være markantur - jeg har derfor hver gang tilbudt skipper at finkæmpe min bagage, men det er dog aldrig sket. En lang tur stærke risiko er dog, at immigrationsmyndighederne på den ø, hvor man har tænkt sig at stå af, ikke tillader en at afmestere, fordi man mangler en flybillet til Danmark fra den pågældende ø. Mange øer i Vestindien er selvstændige nationer, derfor vil man oftest blive konfiskeret med immigrationsofficer, og der er chokoverende strikke (glem alt om bestiklokket). Der findes tre midler til stille myndighederne tilfreds på en ø.

1. Køb en flybillet fra Miami til Kobehavn hjemmefra. Den viser man til officeren sammen med en flybillet fra den pågældende ø, som man køber lokal (færgebillet accepteres langvejs altd).

2. Som EU-borger kan man tillade sig at købe en envejs-flybillet til en af de franske øer i Caribien, f.eks. Martinique eller Guadalupe. Det er fra et immigrationskontor synspunkt det samme som at flyve hjem til Danmark.

3. Måden at undgå at købe billetter, at myndighederne ikke er opmærksomme på, er at købe en anden båds besætningsliste, men det kræver, at begge skipper er til stede i immigrationskontoret på samme tid. Man tænker måske, at

man da bare kan undgå at blive skrævet op på listen fra starten, men det er ikke tilrådeligt, og de færreste skipper vil turde omgåes reglerne, da båden vil blive konfiskeret og kaptajnen sat i fængsel anklaget for menneskehandel, hvis det opdages.

Man én gang oplevede jeg, at skipperen undlod at føre mig på listen. Specielt for kvinder gælder det, at de bør gøre kaptajnen opmærksom på, at andre er informerede om, hvem de skal sejle med og hvor. En kvinde, der blev vidttaget af kaptajnen, måtte opgive en rejsedokumentation, eftersom hun aldrig var blevet registreret som gæst på båden af myndighederne i immigrationskontoret inden afgang.

Det er en selvfølge, at man bidrager til maden og bådens driftsomkostninger. Typisk mellem 40-120 kr. pr. dag. Danske sejlere er blandt de dyreste at komme med, 100 kr. er som regel minimum. Selvfølgelig er der også nogle, der ikke kræver betaling. F.eks. blev jeg fodret og opvarmet som en VIP på fragtbåden "Lady Romney". Kaptajn Bacchus ville ikke have noget om betaling og sagde: "Jeg står ikke til help people". Den var aldrig gået i Danmark!

Det er vigtigt at aftale på forhånd, hvad det betyder skal være og præcis, hvad det dækker. Skal man bidrage ekstra til diesel, havnepenge, benzín til påhængsretter osv.?

Man kan kommer også til at bo en hel del på land, og her forvinder pengene hurtigt, for prisniveauet er chokoverende højt i Caribien. Man opholder sig i Trinidad og Tobago har rimelige priser.

Det billige "guesthouse" (skråboret) kræver mellem 15-20 US dollars (ca. 80-120 kr.) for et enkeltværelse, 20-25 et dobbelt. At leve for under 200 kr. pr. dag er svært.

Man kan holde omkostningerne væsentligt ned ved at medbringe et "campingkøkken", og er man heldig, kan man leje en køjstald i en båd. Det er svært at lære på tomten. Bliver man taget op, vil man i reglen blive opkrævet penge for det, medmindre man befinder sig på øen Antigua.

Chanererne for at komme ud at sejle er størst, når man tomler på egen hånd.

I store træk er det ganske ufarligt at færdes i Caribien, men man må tage sine forholdsregler. I den del af verden regnes alle vesterlandinge for at være omvædrende dollardepoter.

Såsonen i Vestindien begynder i november, når sejlerne i Florida begynder at besøge sig nedad, mens både, der har opholdt sig i sikkerhed for orkanerne i Venezuela starter kursen nordpå til de små Antiller eller vestpå til Panama. På dette tidspunkt begynder også de første både at komme fra den anden side af Atlanten. Efter så lang en tur med

de samme mennesker på stærkt reduceret plads, er der mange gaster, der afmestrer, hvorved der skabes plads til andre gaster.

I februar er der karneval på Trinidad, men som har given stedet steel band, calypso og limbo dance. Begivenheden er verdensberømt og tiltrækker tusinder af både. Sidst på sæsonen (april/maj) er Antigua og St. Martin de bedste steder at finde en skipper, der vil tage en med til Europa, USA, eller Venezuela. St. Martin er også god at søge på helt

frem til juni/juli, men efter orkanen Bertha i juli 96 vil mange sejlere nok i fremtiden forlade en noget før.

Man kan flyve overaskende billigt fra Paris til Færøerne Vestindien. Her taler de færreste sejlere andet end fransk, men den nærmeste engelsktalende ø er kun nogle timers sejlads derfra med færge.

At stå på en fremmed ø og ikke vide, hvor man kommer videre, hvem man skal sejle med, og hvem hvem turén går, kan enten lede til dyb usikkerhed og desperation eller til en pirrende følelse af eventyr. Har man på ogvret trangen til at planlægge i tidsmæssiggen derhjemme og gives efter impulsivitet, mærker man snart fra frøen og så er man godt på vej til at blive en "vilde vagabond".

Rejse- og feriemarkedet

FLYREJSE
 * betyder medlem af Danmarks Rejsebureau Forening

FLY TIL HELE VERDEN

Londen -1.400	New York -2.105
Paris -1.400	3 Færøer -1.020
Måske -1.980	Milano -2.000
Amsterdam -1.950	Prag -1.250
Sofia -1.425	Moskva -1.400
Tyrens -1.400	København -1.320
Til Air -1.200	København -1.100
Naglas -1.425	Androm -1.420
Milano -1.500	Iskub -1.120

861 Rejsebureau
ÅR 12 94 66

MALAGA - lej en bil
 Alt købt, leje, 1. årh. fra 220 kr/uge
 Fly Car, 50 33 69 11

RejseHenrik
 1000 af verdens bedste rejsebyråder
 Flybilletter til hele verden
F.eks. USA fra 2.155,-
Tlf. 86 12 75 47

SYD- OG MELLEAMERIKA

Køb den nye bog Systemrejserejserne Festival Tours som har 145 rejser omkring med over 1000 rejseprogrammer til mere end 100 destinationer. Pris pr. person 199,-. 78 986. Sønderborgvej 100, Sønderborg. Lene 7295. Også skandinavisk pakning samt rejser med dansk sprog og rejseleder i f.eks. Det bedste af Brasilien, Patagonien, Andenbjergene i Andenbjergene, Perubjerge, Mange østlige best. rejser. Program nr. 1829 R.
Tlf. 31 22 65 68

USA

Køb Deres USA rejse
 • Best skaperferie
 • Alle markeds ledende priser
 • Samlet hos os med program
 • Tilstrænger alt i Den nye, og
 • Udsælger også gratis personlig
 • Skattevejledning til bilferie
 • Rejse og lift og gratis tilbud
 • Rejse nr. 1111 1111 1111 1111
 • Udsælger hver 10-14, 11 22 25 29

KISBYE
 København 31 22 25 29
 Hillerød 42 25 25 00
 Vejle 73 83 86 88

IRLAND
Skotland
 1997
WILHLORGB
 Rejsebyråder
 Strøget 41, 2000 Frederiksberg
 Tlf. 38 88 42 14 mand. - fax. 9 - 18

Fjernsyn & Austrar
 Nye kanaler
 Danmarks største
 Handlings- og
 ledere og
 internationale
 Præsentation
 Vietnam, Mekong-
 9 g. 2.300 kr.
 Indonesien, Sula-
 15 g. 4.600 kr.
 Fiji 1998, Fiji 90
 Albatros - 33 32